

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพฯ

วันที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖ เช้า

เสียนิสัยเรื่องสุรุษสุร่าย

ก่อนจ้งหัน

ชื่อผ้าเขา ผ้าเราในเมืองไทยอดอยากเมื่อไร บอกว่าปาเข้าป่าเท่านั้น อันนี้เอามา เราว่า นั้น เสียนิสัย ไม่ได้อยู่ไม่ได้เหมือนลิง คว้ามบๆ เอ้ มันยังงัยกัน สอนอยู่เสมอ ให้ตั้งนิสัยใหม่ละ เมืองไทยเราเสียนิสัยเรื่องสุรุษสุร่าย อะไรมาคว้ามบๆ ถ้าเป็นของเมืองนอกคว้ามบไม่ได้ค้ำนึ่ง อย่างตะกั่วนี้ เขาเอาดอลลาร์มาแล้วก็เอาผ้าห่มมาจากเมืองไหนไม่รู้ เขาบอกเมืองนั้นเมืองนี้ เขาเอาดอลลาร์มา ดอลลาร์นี้เอามา มีเท่าไรเอามา ผ้านี้ปาเข้าป่าให้หมด เมืองไทยเราไม่อด นั้นเห็นไหมละ ให้คิดอย่างงั้นซี เรารักษาบ้านเมืองของเราสุรุษสุร่ายใช้ไม่ได้ละ

อันนี้ผิดหลักพุทธศาสนามากที่สุด ไม่มีในพุทธศาสนาเลย มีแต่กิเลสเหยียบศาสนา อย่างที่ว่าตะกั่วนี้ เอ้อ ก็พูดอยู่เสมอ ควรพิจารณาให้ดีนะพี่น้องชาวไทยเรา เสียนิสัยอันนี้นะ เราเป็นครูเป็นอาจารย์นำธรรมมาสอนเพื่อเป็นเนื้อเป็นหนังของตนเอง ให้มีหลักมีเกณฑ์ มีเขามีเรา มีศักดิ์ศรีตั้งงามด้วยกัน อะไรก็หมอบใส่เขาๆ แม้ที่สุดอย่างช็อกโกแลต เราไม่ลืมนะ อยู่ที่อยุธยา กำลังจะไปเทศน์ นั่งปั๊บแล้วก็ เทศมนตรีหรืออะไร เขาก็มานั่งอยู่นั้นคุยกัน พอดีไอ้ลูกศิษย์ตัวสำคัญของเรานั้นละเข้ามา ได้ช็อกโกแลตมา

นี่ๆ ได้ช็อกโกแลตมาจากฝรั่งเศส ดีใจได้จากฝรั่งเศส ฟาดเสียเปรี้ยงๆ ให้เทศมนตรีฟังให้ชัดเจน เทศมนตรีหูฟังเลยนะ เพราะไม่เคยได้ยิน คุยกันธรรมดาดีๆ พอทางนี้มาใส่กันทันทีเปรี้ยงๆ เลย ได้ข้อคิดมากเทศมนตรี ต้องได้ข้อคิดมากวันนี้นะ มันเป็นอย่างงัยเมืองไทยเรานี้ละ นิสัยเสียนิสัยนี้ โลเล วันนั้นเทศมนตรี โอ้ย ตื่นทันที คึกคักตื่นเลย แต่ได้ข้อคิดมากนะวันนั้น เพราะเราเอาแต่สำคัญๆๆ เอาช็อกโกแลตมาจากฝรั่งเศสนี่ ละซัดเอา พอดีอีกสองสามวันมาหา นี่ตัวดีมาแล้ว ซัดเข้าอีก มันเป็นอย่างงั้นนะมันเสีย

พูดให้ฟังเสียงบ้างซิ เอาเข้าหัวใจบ้างซิพวกเรา อย่าให้เป็นนิสัย นิสัยอันนี้ทำลายเนื้อหนังของตัวเองนะ หาความงอกเงยไม่ได้ ไปเห็นของเขาดีกว่าของตัวเอง ใช้ไม่ได้ละ แม้ที่สุดไปเห็นเมียเขาดีกว่าเมียเรา นี่เห็นไหม นี่มันเป็นอย่างงั้น เทียบกันอย่างงั้นละ เทียบเข้าไปซิ ลูกเขาดีกว่าลูกเรา เราเป็นยังงัยไปหมอบกราบลูกเขา เมียเขา ผัวเขา เมียตัว

ผ้าตัว ลูกตัว ไม่สนใจ ใช้ไม่ได้ นี่ละเทียบกันเข้าอย่างนี้เอง ของเขาดีหมดๆ อะไรดีหมดเลย ลืมตัว ที่นี้ไม่มีทางแยกตัว มีแต่หมอบเขาเรื่อยไป ตายเลย จม ให้พากันจำนะ

ว่าจะไม่พูดอะไร มันก็อย่างนี้ละ คึกคักขึ้นเลย อันนี้ไม่เหมือนใครนะ อยู่ดี ๆ ก็อยู่เถอะ แต่ถ้ามีอะไรมาแล้วดีดปั้งทันทีเลย อันนี้เราเคยพูดเสมอ มันเป็นอย่างนี้เสียเมืองไทยเรา มันเสียจริงๆ ตรงนี้ให้พากันคิดนะ อันนี้เหลวไหล เราสอนมาเรื่อยๆ แล้วมีหน้าซ้ำยังเอามาตีหน้าผากเราอีกตะกี้ นี้ เราก็ตีหน้าผากกลับคืนนะซิ หน้าผากลูกศิษย์ก็มี หน้าผากอาจารย์ก็มี ก็ฟาดละซิ จะมาตีหน้าผากอาจารย์ อาจารย์ฟาดหน้าผากลูกศิษย์เสียก่อน มันเป็นอย่างนี้วะ

อันนี้เข้ากันไม่ได้เลยกับหลักชาวพุทธ เข้าไม่ได้ เป็นข้าศึกต่อกันร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เพราะฉะนั้นจึงเอามาสอนอย่างเด็ดๆ เตือนมาเรื่อยๆ แล้วก็มาตีหน้าผากเรื่อยๆ เราถือคัมภีร์อยู่นี้ มาตีหน้าผากเรา เราเอาคัมภีร์นี้ฟาดเอา เข้าใจไหมละ มันไม่ได้หน้าได้หลังอะไรว่าจะอ่านอะไรไม่อ่านละ ซี้เกียจอ่าน มันหมดเวลา เอ้าบิณฑบาต

หลังจันทัน

รวมทองคำและดอลลาร์เมื่อวานนี้ ดอลลาร์ได้ ๑๓,๓๙๗ ดอลลาร์ และทองคำได้ ๑๙ กิโล ๖๐ บาท ๕๑ สตางค์เมื่อวานนะ (สาธุ) เกือบ ๒๐ กิโลเมื่อวาน ต้องเร่งละทองคำเราเร่งเลย เร่งไม่รอ เร่งเรื่อยเลย นี่ยัง ๑๑ วันนะนี่ จะมอบอีก ๑๑ วัน ยังอีก ๑๑ วัน วันที่ ๑๒ ก็มอบละวันนั้น ก่อนหน้าอีกสักวันสองวันก็จะบอกว่าได้ทองเท่าไร แล้วมอบเลย เดียวนี้ยังบอกไม่ได้ เพราะมันเข้าอยู่ตลอดๆ พูดไม่ได้ จนกระทั่งแน่นอนแล้ว พอกำหนดตายตัวแล้วที่นี้บอกได้เลย จะมาอีกก็พักไว้ๆ ที่ได้มาอีกทีหลังนี้เรียกว่าพักไว้เลย ไม่เข้า เข้าที่ตายตัวแล้ว ที่ประกาศแล้วนั้นเท่านั้น

เราจะให้ได้ทองคำมากๆ คราวนี้ จึงเร่งตลอด เร่งทองคำตลอด ดอลลาร์มันก็วิ่งตามไป เห็นไหมนี่ มันวิ่งไปเมื่อวานนี้ได้ตั้ง ๑๓,๓๙๗ ดอลลาร์ เมื่อวานนี้นะ ไม่ใช่เล่นเหมือนกัน ดอลลาร์มันก็วิ่งของมัน ดอลลาร์ก็มีขา ทองคำก็มีขา ต่างอันต่างวิ่ง ส่วนเงินสดพูดไม่ได้ เพราะมันกว้างต่อกว้างเงินสดนะ หมุนทุกแห่ง หมุนเข้ามาทุกแห่ง จะต้องจ่ายๆ ๓๐๐๐ เวลาส่วนใหญ่ๆ ก็ห้าหกแห่ง ทางภาคใต้มีสี่หลัง ลาดยาวสองหลัง หกหลังใช้ไหมละ อุดรโรงพยาบาลโนนสะอาด อันนั้นหนึ่งหลัง แล้วกำแพงอีก นี่ละที่เงินสดจะกระจายออก นี่เราก็ทิ้งเจียดไว้เข้านี้ด้วยนะ เหตุที่จะเจียดไปได้มากไม่ได้ อย่างนี้ละทางนั้นก็รุมเข้ามา ไม่ทราบจะออกทางไหน

เพราะฉะนั้นจึงว่าเงินสดนี้พูดไม่ได้ เงินสดนี้หมุนตลอดเลย ที่ว่าเหล่านี้เราพูดเฉพาะใหญ่ๆ นะ เครื่องมือแพทย์ที่สั่งมาๆ ที่ตกมาเรื่อยๆ จ่ายเรื่อยอยู่ตลอดเครื่องมือแพทย์นะ นี่หมายถึงตึกใหญ่ต่างหาก พวกเครื่องมือแพทย์ เช่นอย่างเราผ่านทางนี้ที่อนุญาตแล้ว สั่งแล้วๆ มันก็ตกมาเรื่อยอยู่ข้างหลัง ส่วนเครื่องมือเข้าโรงพยาบาลๆ ส่วนบิลรับเงินมารออยู่วัด เราไปถึงแล้วเมื่อไรเราเซ็น ดูทุกอย่าง แล้วที่นี้เอาจะจ่ายๆ เครื่องไหนเท่าไรๆ จ่าย ส่งตามบริษัทๆ ออกมาจากบริษัทใดเขาจะบอกมาพร้อมในบิลเขา แล้วเราก็จ่ายเช็คตามนั้นๆ แล้วก็ส่งบริษัทต่างๆ

อย่างนี้ละมันกระจาย เงินสดมันจึงพูดไม่ได้นะ เรื่องเงินสดพูดไม่ได้เลย เพราะมันหมุนเอามากต่อมากเงินสด จึงว่าไม่มี มีได้ยังไงก็มันไหลอยู่ตลอด ก็เราไม่ได้มีอะไรนี้ แะมือตลอดเรา มาตักปั๊บไหลออกๆๆ ตลอด เราไม่มีเก็บ ไม่มีสงวนแม้แต่บาทเดียว สตางค์เดียวว่างั้นเถอะ มีแต่เปิดไว้เพื่อโลก ไม่ว่าของมาสำหรับเรา เราเข้าเป็นส่วนรวมทั้งหมด ตั้งแต่ไหนแต่ไรมาเราไม่เคยยุ่งกับเงินกับทอง ขอให้โลกได้รับความสุข ความสบายเราเป็นที่พอใจ สำหรับเราไม่มีปัญหาอะไรแล้ว ช่วยโลกต่างหากนะเราไม่มีอะไร

คราวต่อไปนี้ก็คงไม่มาก ว่าจะสองครั้งเท่านั้นพอ เพราะคราวนี้จะท่วมกันใหญ่ คราวกฐินเพื่อชาติท่วมกันใหญ่คราวนี้ หลังจากนั้นไปก็จะไม่มาก เรากะว่าจะให้เสร็จภายในกลางปี ๒๕๔๗ จะไม่ให้เลย จะขีดเส้นตายไว้ในปี ๒๕๔๗ แต่จุดที่เอาจริงๆ ในย่านกลางปี เรากะไว้อย่างงั้นนะ กำหนดไว้ กะไว้ๆ จะไม่ให้ช้า เพราะมันนานแล้ว จะทำจะหกปีเข้ามานี้ ถ้าเดือนเมษาก็หกปีแล้ว นี่มันจะหกปีกว่าแล้วกว่าจะเสร็จเรียบร้อย

หนักมากนะ มันต้องใช้ทุกอย่างความคิดความอ่าน แต่ความคิดของเรานี้เป็นธรรมล้วนๆ ไม่มีโลกเข้ามาแฝงเลย เป็นธรรมล้วนๆๆ ตลอดไปเลย ทุกอย่างเป็นธรรม ไม่ว่าจะธรรมดา ไม่ว่าจะนิมนวล จะแข็ง จะเด็ดๆ อะไรนี้เป็นไปด้วยธรรมทั้งนั้น เราไม่มีกิเลสที่เข้ามาแฝง พอที่จะทำให้มัวหมอง ไม่มีเรา เวลาเด็ดก็เด็ดเพื่ออรรถเพื่อธรรม ก็เพื่อความดี ความถูกต้องนั้น ที่ผิดไม่เอาเข้ามาเกี่ยวเลย เราไม่ฝืนถ้าอะไรผิด ถ้าเป็นทางดีแล้วไม่ว่าจะอ่อน จะแข็ง จะไปเต็มเหนี่ยวๆ ตามอัตราของความพิจารณาเรียบร้อยแล้วออกๆๆ เลย

แล้วต่อไปนี้เราก็เริ่มอยู่อย่างเก่าละ หมุนตัวๆ อยู่ ต่อจากมอบไปแล้วนะ จนกระทั่งยุคเมื่อไรแล้วก็เลิกละ การเลิกนี้ไม่ยาก ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบทีเดียว ในขณะที่ผ่านมานี้ แหม หนักมากทีเดียว ถ้าหากเป็นเรื่องของทางโลกอกเราแตก เกี่ยวกับเรื่องช่วยชาติบ้านเมืองคราวนี้นะ ถ้าเป็นแบบโลกแล้วเรียกว่าอกแตกเลยเรา เพราะมันประดังมาทั้งด้านบ้านเมือง ทั้งด้านศาสนา แล้วมันก็เข้ามาอยู่ในจุดกลางนี้นะ เราก็ไม่เคยคิดว่าจะ

เป็นไปอย่างนี้ เหตุการณ์ของมันมันก็หมุนให้เป็นไปได้ เมื่อเหตุการณ์หมุนเข้าไปแล้วจะ
ถอยได้ยังไง มันก็ต้องหมุนตามเหตุการณ์ จึงว่าหนักมาก

ศาสนาก็ยุ่งอย่างนี้ ก็เห็นอย่างนี้ดูเอาซิ แล้วก็มันจะเข้ามาเนี่ยะ สุดท้ายก็เลยเป็น
เรื่องของเราเป็นผู้ออกสนามเรื่องศาสนาก็ดี เรื่องทั้งหลายๆ มานี้ ทางนั้นก็ร้องเรียนมา
ทางนี้ก็ร้องเรียนมา คนนั้นอันนั้นมาก็รวมมาหาเรา เราจะเป็นผู้วินิจฉัยใคร่ครวญแล้วออก
สนามๆ เป็นเราเป็นผู้ออก ทางนั้นเสนอเข้ามาๆ ทุกด้านทุกทาง จึงว่าหนักมากนะ เรื่อง
ศาสนายังเป็นเรื่องละเอียดสุขุมมากด้วย ถ้าธรรมดาไม่ทราบว่ามันผิดหรือถูกที่แทรกเข้า
มาๆ เพราะละเอียด ศาสนาละเอียดมาก โลกกับศาสนาเข้ากันไม่ได้

ศาสนาถ้าเอาโลกมาใช้มันก็ยุ่งอย่างนี้ละ ถ้าให้กิเลสแฝงเข้ามา ให้โลกแฝงเข้ามามัน
ก็ยุ่ง ที่นี้ธรรมต้องเป็นผู้กลั่นกรองชิ กลั่นกรอง ตอรับ ต้านทาน อะไรไม่ดีปิดๆ เรื่อง
ธรรม ไอ้เรื่องกิเลสมันมาไม่มีประมาณ แล้วแต่มันจะมาแบบไหน ใครก็ว่าใครถูก
ทั้งนั้นๆ ละมา กิเลสมาต้องเอาความถูกต้องมาก่อนเลย มันไม่ได้มีเหตุผลมาก่อนนะ ผิด
ขนาดไหนเจ้าของเองก็รู้ว่าผิด แต่เวลาแสดงออกว่าถูกทั้งนั้นๆ นี่ถ้าไม่พิจารณาดีๆ ก็หลง
ตามไปเลย แต่ธรรมแท้ละเอียดเข้าไปยิ่งกว่านั้น ต้องได้กลั่นกรองพิจารณาเสียก่อนทุก
อย่างๆ ลำบากนะ

เรื่องโลกก็หนักไปแบบหนึ่ง ทางศาสนาก็หนักไปแบบหนึ่ง แต่ทางศาสนาหนักแบบ
ละเอียดกว่ากันอีก ตกลงทั้งสองอย่างนี้มันก็สายโยงมาหาเรา ให้ได้พิจารณา อย่างเรา
ดำเนินอยู่อะไรๆ นี้เราพิจารณาตาม อะไรมันขัด อะไรมันไม่ขัด พิจารณา ส่วนมากคือที่
ความจริงความจ้งแล้ว ส่วนศาสนาที่มันไม่น่าจะมีปัญหาเพราะแบบแผนตำรับตำราคือ
ความถูกต้องกางไว้เรียบร้อยแล้ว ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร แต่มันก็มีมาในนั้นแหละ ศาสนาก็
เลยกลายเป็นมีปัญหาไปด้วย เพราะผู้ที่ปฏิบัติตนหรือว่าปฏิบัติตนว่าเป็นศาสนา หรือว่า
เป็นลูกชาวพุทธ หรือเป็นพระเป็นเณร

นี่เราลืมาแล้ว พอพูดเห็นใหม่ละ พอจะพูดอะไรมันตัดแล้ว ขาด อย่างนี้ทุกวันจึง
ลำบากมาก จะพูดอะไรระวัง วันนี้ไม่พูดอะไรมากละนะ มีแต่พิกกันเท่านั้นแหละ เพราะ
เหนื่อยมาก เมื่อวานนี้ไปเทศน์ที่วัดพุทธบูชา ไปไม่ได้เลยเมื่อวานนี้ หมดกำลัง ตั้งแต่เข้า
มาถึงตอนบ่ายเทศน์ที่นี้ (เทศน์ที่ศาลาสวนแสงธรรม) ออกจากนี้ก็ไปเทศน์ที่นูน พอไป
เทศน์ที่นูนรู้ตัวเลยพอแล้วตั้งแต่นั้นไปแล้ว แต่ความจำเป็นมันบังคับ จะให้ทำยังไงต้องไป
ขึ้นธรรมาสน์ก็บอกเลย ว่าวันนี้มาด้วยความซำรุดทรุดโทรมทุกอย่างนั้นแหละ ไม่ได้มาด้วย

ความสมบูรณ์พูนผลอะไร สังขารร่างกายก็เพียบพอลแล้ว การเทศนาว่าการจะไปได้ถึงไหน ละ ฟัน้องทั้งหลายฟังเอาก็แล้วกัน เท่านั้นละ

จากนั้นเริ่มขึ้นก็ฝนตลอดเลย สูดทำยก็ไปไม่รอด เมื่อวานหยุดเลย นี่เรียกว่าหมดจริงๆ หมดกำลัง ไม่มีอะไรจะเทศน์ได้เลย นั่นเห็นไหมล่ะถ้ามันหมดเป็นอย่างงั้นนะ เครื่องมือคือธาตุคือขันธเมื่อมันชำรุดแล้วก็เป็นอย่างงั้น เหมือนอย่างรถนี้ เจ้าของจะขับ เก่งขนาดไหน มือดีขนาดไหนก็ตาม ไร้อรเสียเสียอย่างเดียวมันก็อยู่ อันนี้ก็เหมือนกัน เครื่องมือมันเสีย ธาตุขันธไม่อำนวย อย่างเมื่อวานนี้ แหม เหนื่อยมากจริงๆ ตั้งแต่เช้า จนกระทั่งบ่ายเทศน์ตลอด พูดตลอด แล้วพอจากนั้นก็ไปนุ่ง ไปก็ขึ้นธรรมาสน์ ทั้งที่อ่อน เปียกขึ้นไป เหมือนหนึ่งว่าได้ห้ามขึ้นธรรมาสน์ วังั้นเถอะ ไปก็พูดไม่ถึงไหนละ ไปไม่รอดจริงๆ เลยต้องหยุด เป็นอย่างงั้นละ

ให้พร รับพร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตา ตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th